

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

20. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

19. KVĚTNA 2019

Z obsahu:

O Otčenáši - Neuved nás v pokušení

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 1. května 2019
na náměstí Sv. Petra
v Římě
- strana 2 -

Svatá Magdaléna

Sofie Baratová
Libor Rösner
- strana 4 -

Aby byl Bůh více milován

Cornelia Maria
Weinzierlová
- strana 6 -

Plodem přetvoření v Krista je duchovní plodnost kněze

Blahoslavená Conchita
Cabrera de Armida
- strana 7 -

Pouť Matic

na Svatém Hostýně
Mgr. Daniel Dehner
- strana 9 -

Malé ohlédnutí za letošním

Národním pochodem
pro život a rodinu
Mag.Theol. Tomáš Kiml
- strana 10 -

Vizionář:

Tajemství zjevení
v Tre Fontane (55)
Saverio Gaeta
- strana 13 -

Conchita Cabrera de Armida (8. 12. 1862 - 3. 3. 1937) blahořečena

O Otčenáši – Neued' nás v pokušení (1 Kor 10,13)

Katecheze papeže Františka při generální audienci 1. května 2019 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Pokračujeme v katechezích o Otčenáši, tentokrát již předposlední invokací: „Neued' nás v pokušení.“ (Mt 6,13) Jiná verze [italského liturgického znění – pozn. překl.] říká: „Neopouštěj nás v pokušení.“ Otčenáš začíná poklidně, podněcuje naši touhu, aby se v nás mohl uskutečnit velký Boží plán. Potom se zaměřuje k životu a klade nám do úst prosbu o to, čeho máme zapotřebí každý den, „chléb vezdejší“. Potom se modlitba zaobírá našimi meziosobními vztahy, často zamořenými sobectvím, prosíme o odpuštění a zavazujeme se, že

budeme odpouštět. Předposlední invokací však náš dialog s nebeským Otcem takřikajíc nabývá na dramatičnosti a dostává se na půdu konfrontace naší svobody s nástrahami Zlého.

Jak známo, původní řecký výraz obsažený v evangeliích je těžké tlumočit přesně a všechny jeho moderní překlady trochu pokulhávají. V jedné věci však panuje jednomyslnost: Ať už se tento text pochopí jakkoli, musíme vyloučit, že by Bůh byl protagonistou pokušení, která na člověka během jeho pouti doléhají, jako by snad číhal, aby svým dětem kladl léčky a nástrahy. Takovýto výklad by odporoval především

textu samotnému a byl by dalek Boha, kterého nám zjevil Ježíš. Nezapomínejme, že je Otcem. Modlitba Páně začíná oslovením Otce, který neklade svým dětem nástrahy. Křesťané nemají co do činění s nějakým žárlivým Bohem, který soupeří s člověkem anebo se baví tím, že člověka vystavuje zkouškám. Toto jsou obrazy pohanských božstev. V Jakubově listě čteme: „Když je někdo pokoušen, neříká: »To mě pokouší Bůh!« Jako je nemožné, aby byl Bůh pokoušen ke zlému, tak ani on sám nikoho nepokouší.“ (Jak 1,13) Naopak: Otec není

Pokračování na str. 12

Svět je v krizi, katolická církev je v krizi, náš život je v krizi, všichni jsou v krizi – tak nějak by mohl vypadat titulěk v některém světském tisku. Ovšem ti, kdo uvěřili v Ježíše Krista a jsou ve svých životech svědky jeho uzdravující lásky a božské moci, vědí: je zde pravý vinný kmen, Kristus, který je východiskem z každé krize a obnovuje životy lidí i společnosti způsobem mnohdy nečekaným. A v tom to vězí! Je třeba vrátit Ježíši, Bohu zpět jeho místo, které mu v celém vesmíru patří. Ne že by se on sám někde ztratil, je zde stále s námi, ale my lidé jsme ho vytěsnili ze svých skutků, ze svých myšlenek, ze svého života. A proto jsme v krizi...

Jak je vskutku příznačné, že před několika dny byla blahorečena velká mexická mystička přelomu 19. a 20. století Conchita Cabrera de Armida. (str. 8) Neboť jádrem její mystiky je – slovy kardinála Beccii – zanícená láska k Ježíši a touha dát ho poznat všem lidem. Sama to dokázala svým životem v rodině a potvrzuje to i její obrovské duchovní dílo, které o Conchitině mimořádném obdarování Boží milostí svědčí i dnes.

Podobně o několik desítek let dřív ve svém životě dokonale naplňovala své motto „Den, v němž pro Krista nic neděláme a netrpite, je dnem ztra-

Editorial

ceným“ sv. Magdaléna Sofie Baratová. (str. 4–5) Pro milujícího Krista žít, milovat a trpět – to je duchovní cesta, jež bezpečně vede ke spáse a která dává smysl všemu, co život zde na zemi přináší. Utrzuje nás v tom i dnešní první čtení, když v něm nacházíme, jak Pavel a Barnabáš povzbuzovali Ježíšovy učedníky ve vytrvalosti ve víře, protože do Božího království vejdem jen tehdy, když hodně vytrpíme. Může to někomu připadat poněkud masochistické, ale sami dobře víme, že utrpení je různé – fyzické, psychické, duchovní... A pokud do něj pozveme a zapojíme Ježíše, dochází k proměně, jež nás přibližuje k Trojjedinému Bohu a upevňuje náš vztah k němu. To všechno se tedy děje z lásky – nejprve Ježíše, Boha k nám a jako odpověď přichází naše láska k němu.

Ze všech lidí nejlépe dokázala odpovědět na Boží lásku a jeho volání ta, která byla předem omilostněná: Panna Maria. Přijmout její vedení ve svém životě znamená mj. obdržet navíc mnoho Božích milostí pro každodenní život v tomto světě, a také posilu ke svědectví druhým lidem, jehož jediným cílem je, „aby byl Bůh více milován“. (str. 6)

Vrátíme-li se k bl. Conchitě, je ještě jedna velmi pádná odpověď na to, proč je její mystické poselství tak významné v dnešních dnech: skrze ni hovoří Ježíš, jací mají být kněží a jakým způsobem mají vést svěřený lid. (str. 7–9) Vzhledem k hříchům zasvěcených osob, které tíží současnou církev, je povzbuzující, že cesta k vystříhání se všech neřestí existuje a je staletími ověřená: aktivní přetváření kněží v Ježíše Krista. Nic snadného, ale s milostí svěcení zdaleka ne nemožného – „jen“ je třeba nepřestat milovat Ježíše a dělat stále to, co se jemu líbí. To potvrzuje i Panna Maria v Tre Fontane. (str. 13) Konečně, jak již bylo řečeno, je to cesta i pro každého z nás – láska k Trojjedinému Bohu.

Tuto lásku můžeme ve svých skutcích vyjadřovat různými způsoby, každý podle svého společenského postavení a životního stavu, podle svých možností. Ať už to bude při návštěvě kostela (str. 9), nebo třeba při pochodu pro život (str. 10–11), nebo v kterékoliv životní situaci, vždy by mělo být prioritou jediné: následování Krista. Budeme-li ho věrně následovat i v těžkých životních bojích a v utrpeních, budeme ho podle jeho příslibu následovat i jednou do nebeského království a přispějeme k tomu i bratřím a sestrám. A o to zde na zemi jde.

Daniel Dehner

Apoštol Jan tě dnes zavede do večeradla ve chvíli, kdy jeden ze Dvanácti chvatně opouští hodovní síň. Jeho odchod je klíčovým okamžikem v průběhu této večere. Vzdálil se ten, o němž Pán prohlásil: *Jeden z vás mě zradí.*⁽¹⁾ Při pomýšlení na jeho osud se Ježíš neubrání silnému vzrušení. Avšak i jemu umyl nohy s pokorou a láskou

a loučí se s ním gestem, jakým hostitel prokazuje poctu vzácnému hostu: vložil mu sám do úst smočené sousto. Jak to, že Jidáš už nic z toho nechápe a zůstává tak chladným? Nevnímá toto Ježíšovo chování jako zjevné projevy Boží lásky, protože již *vstoupil do něho satan*⁽²⁾. Dobře si uvědom, jakou to cestou ďábel znovu proniká do blízkosti Božího Syna. Nyní s Jidášem odchází, ale jen proto, aby se záhy vrátil.

Jidášovým odchodem je definitivně rozhodnuto o průběhu a rychlém spádu dalších událostí. *Děti, už jen krátký čas jsem s vámi. Zbývá znovu vyslovit a zopakovat to nejdůležitější. Nyní je Syn člověka oslaven a Bůh je oslaven v něm.* Syn člověka je oslaven poslušností, kterou osvědčují Otcí, když se pro spásu člověka vydává do rukou hříšníků, a Bůh je oslaven láskou, s jakou neváhá obětovat svého jediného Syna, aby mohl člověku vrátit věčný život a své věčné přátelství.

Adamovo provinění nás vzdálilo od Otce a Stvořitele. Bůh sám se však nyní k nám vrací a ukazuje svou novou tvář, tvář milosrdné lásky. Abychom měli jasně před očima, v čem se můžeme a máme podobat Bohu, i když nás nekonečně přesahuje, přišel jeho Syn mezi nás, žil s námi a *byl nám podoben ve všem kromě hříchu*. To, co nám takto dává o sobě poznat, zásadně ovlivňuje i naše postavení, protože nás stvořil, abychom byli jeho obrazem. To, co *bylo řečeno předkům*⁽³⁾, už nyní nepostačí. K dosavadnímu Hospodinovu slovu a zákonu přistupuje něco mnohem většího: je to Pánovo *nové přikázání*, které ohlašuje nikoliv za hromu a blesku a hlasu polnice, nýbrž v prostředí hostiny lásky.⁽⁴⁾

Jak nesmírně Pánu záleží na tom, abys plně přijal jeho nové přikázání, dá-

vá najevo i tím, že se ve své řeči na rozloučenou, která představuje jeho svatou vůli, k tomuto přikázání opakovaně vrací⁽⁵⁾: **Nové** není toto přikázání v tom, že se máme milovat. Nové je v tom, **jak ve-**

lice se máme milovat. Jde o novou kvalitu lásky, o její znovuzrození podle původního Božího plánu, který člověk pošlapal. Bůh přišel mezi nás, aby nás osobně novým, božsky

velkorysým způsobem vrátil opět k tomu, k čemu jsme byli stvořeni: abychom mírou své lásky byli skutečným obrazem Boha.

Když říká Ježíš apoštolům: *Milujte se navzájem, jako já jsem miloval vás*, netuší ještě jeho přátelé, jak dramatickou a přímo tragickou podobu nabude zkrátka tento jeho příklad. Ježíšova představa lásky nekonečně přesahuje všechno to, co si svět pod tímto slovem představuje: jde mu o nejvyšší, božskou a obětí posvěcenou formu lásky. Je tedy nezbytné, abys měl živě na mysli, jak a v čem ti Ježíš svou lásku ukazuje. Již sám jeho nejvyšší pokorný příchod mezi nás je podstatou jeho strhujícího příkladu. Jen uvaž, odkud a kam sestoupil: *Nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe podobu služebníka a stal se jedním z nás.*⁽⁶⁾ Tvoje láska bude skutečnou láskou teprve tehdy, když se zřekneš sebe sama. *Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil.*⁽⁷⁾ Již v Ježíšově veřejném životě vidíš příklad dokonalého sebeobětování a bezvýhradného sebedarování. Tvůj Pán se na tomto světě nijak „nezařídil“, *lišky mají doupata a ptáci nebeští hnízda, ale Syn člověka nemá, kam by hlavu položil.*⁽⁸⁾ Ježíš *nemá zalíbení sám v sobě*⁽⁹⁾. Všechn svůj čas naplnil tím, že rozdával sám sebe, když *procházel všechna města, hlásal radostnou zvěst a uzdravoval mezi lidem každou nemoc*⁽¹⁰⁾.

Je to láska, která tak hluboce cítí s člověkem, že se nestydí za své slzy⁽¹¹⁾, láska, která pokorně a nezištně slouží a umývá učedníkům nohy⁽¹²⁾; láska, která se nezastaví ani před pocitem úplné marnosti, jak to vidíš ve chvíli, když zaplakal nad Jeruzalémem a když se chvěl úzkostí v noci v zahradě⁽¹³⁾; láska, která odpouští i vlastním vrahům a prosí za své katany⁽¹⁴⁾; láska, která přijímá úplné zneuznání a ne-

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 14,21b–27

Pavel a Barnabáš se vrátili do Lystry, Ikónia a do Antiochie. Utrzovali tam učedníky a povzbuzovali je, aby byli ve víře vytrvalí, protože do Božího království vejdem jen tehdy, když hodně vytrpíme. V jednotlivých církevních obcích jim po modlitbě a postu ustanovili starší a poručili je Pánu, v kterého uvěřili. Potom prošli Pisídií a Pamfýlií a hlásali slovo Páně v Perge. Pak odešli do Atálie. Odtamtud odpluli lodí do Antiochie, kde byli kdysi doporučení milostí Boží k dílu, které teď ukončili. Když tam přišli, svolali církevní obec a vypravovali, co všechno Bůh s nimi vykonal a jak otevřel bránu k víře pohanům.

Dokončení na str. 7

brání se ani výsměchu, když slyší rouhání – *Zachraň sám sebe, jsi-li Syn Boží, sestup z kříže! Jiným pomáhal, sám sobě pomoci nemůže*⁽¹⁵⁾; láska, která *položí život za své přátele*⁽¹⁶⁾, a přítelem nazývá i toho, který ho zaprodal⁽¹⁷⁾. Toto všechno pak výsostně a trvale uchovává ve svátostném eucharistickém sebedarování.

Tak Bůh miloval svět, že nejen sestoupil k člověku, aby mu tak ukázal lidsky blízkou podobu své božské tváře, ale projevil lásku až do krajnosti⁽¹⁸⁾ a v zázraku lásky vstupuje do člověka, když se mu dává za pokrm. V bezbranných způsobech chleba a vína vydává člověku sám sebe, své tělo i krev, své lidství i své božství. *Který Bůh je tak veliký jako Bůh náš?*⁽¹⁹⁾

Taková má být tvoje láska, aby všichni zřetelně poznali, že jsi Pánův učedník. Zdá se ti toto rozlišovací znamení příliš bolestné? *Abychom vešli do Božího království, je zapotřebí mnoho vytrpět.*

Bratr Amadeus

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Jan 13,21; ⁽²⁾ Jan 13,27; ⁽³⁾ srov. Mt 5,21; ⁽⁴⁾ srov. Ex 19,16; ⁽⁵⁾ srov. Jan 13,34; 15,12; ⁽⁶⁾ Flp 2,6–7; ⁽⁷⁾ Mt 20,28; ⁽⁸⁾ Lk 9,58; ⁽⁹⁾ Řím 15,3; ⁽¹⁰⁾ Mt 4,23; ⁽¹¹⁾ srov. Jan 11,35; ⁽¹²⁾ srov. Jan 13,1–11; ⁽¹³⁾ srov. Mt 23,37; 26,37n; ⁽¹⁴⁾ srov. Lk 23,34; ⁽¹⁵⁾ Mt 27,40.42; ⁽¹⁶⁾ Jan 15,13; ⁽¹⁷⁾ srov. Mt 26,50; ⁽¹⁸⁾ Jan 13,1; ⁽¹⁹⁾ Ž 77,14

Svatá Magdaléna Sofie Baratová

Když se narodila, vypadalo to, že dlouho žít nebude. Porodní bába ji proto okamžitě pokřtila, aby z ní smyla dědičný hřích. Malá Sofie však překonala očekávání a měla se čile k životu. To, co v něm vykonala, bylo veliké.

Přišla na svět 13. prosince 1779 v Joigny, malé víšce v Burgundsku. Muselo jít o nezvykle vnímavé a zbožné dítě, když byla k prvnímu svatému přijímání připuštěna již ve svých 10 letech, což byla v té době učiněná rarita. Měla o 11 let staršího bratra Louise, jenž v neblahém revolučním roce 1789 musel opustit kněžský seminář, který orgány zlopověstné revoluce uzavřely. Ježto byl příliš mladý na přijetí svátosti kněžství, vrátil se do rodného Joigny, kde začal vyučovat matematiku. Souběžně s tím se staral o duchovní růst své mladší sestry, učil ji latině, řečtině, italštině a španělštině, navíc i historii a také jí pomáhal „zajíždět na hlubinu“.

Pomyslné Kainovo znamení dané nedávným studiem bohosloví bylo však příliš výrazné, nemohl uniknout pozornosti nových pánů. Ti na něj kvůli jeho nedávné minulosti a priori nahlíželi jako na nepřítele revoluce a vsadili ho do žaláře. Jen zázkatem se jeho matce a sestrám podařilo příslušného úředníka uprosit, aby Louise propustil na svobodu. Svou roli sehrálo jistě i ukončení nejhoršího období jakobínského teroru, ale ani potom nebylo propuštění uvězněných nepřátel revoluce samozřejmostí. Louis se ihned poté odebral k biskupovi z Troyes, jenž mu po nějakém čase udělil kněžské svěcení. Tím se dobrovolně vrhl do smrtelného nebezpečí. Revoluční bojůvky, které v duchu idejí revoluce plundrovaly chrámy a vraždily katolíky, měly pořád spadeno zejména na tzv. nepřisežné kněze, kteří odmítli přísahat na novou ústavu. Mladý novokněz doma zůstat nemohl, protože by ho čekalo další věznění a možná i gilotina.

Odešel proto v onom roce 1795 do Paříže. Sofie ho doprovázela a byla mu pravou rukou. Hlavně mu však pomáhala unikat špehům revoluce a spolu s ním navštěvovala domácnosti těch, kteří nezradili Krista a s nasazením života dávali i v dobách nejhorších své domy k dispozici kněžím k sloužení tajných mší svatých. Louis zde pro ně byl i s dalšími

svátostmi a šestnáctiletá Sofie projevila neméně statečného ducha, když vyučovala děti katechismu.

Roku 1800 se v Sofiině životě objevuje postava otce Josefa Varina, se kterým se seznámila přes svého bratra. Tento kněz, přibývši do francouzské metropole z Vídně, byl členem společenství Tovaryšstva

Nejsvětějšího Srdce a jeho horlivým cítěním. V poměrech již uvolněnějších chodil se svátostmi do nemocnice, kde se měl postarat až o 6 000 duší. Stovky jich přivedl nazpět ke Kristu.

Zamýšlel založit ženskou větev společenství, jejímž posláním by byla výchova dívek. V Sofii spatřoval ženu od Boha seslanou, která mu v tomto díle měla pomoci. Zsvětčila se spolu s několika stejně smýšlejícími družkami Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Tvořily malé společenství žijící v nevelkém klášteře v Amiensu, který jim postoupila teta jedné z nich, Henriety Deshaynové, a tam i vedly první dívčí internátní školu. Jejich společenství dostalo oficiální ráz (Religiosa Sanctissimi Cordis Jesu, též sestry Sacré Couer) a Sofie, lépe řečeno Magdaléna – toto jméno totiž od nynějška nosila – se stala jeho představenou.

Začalo jí období vysilující práce, tělesné i duševní, kdy navíc musela bojovat osm let s různými intrikami jistého P. Estévy, který ji neměl příliš v lásce a chtěl ji s pomocí bývalé představené odsunout do pozadí. Magdaléna Baratová nebojovala, neoplácela pomluvy osočováním, ale pokorně vše svěřila Božskému Srdci. Opakovala si své motto: „Den, v němž pro Krista nic neděláme a netrpíme, je dnem ztraceným.“ Osm let takto snášela nespravedlivé soudy vyšších církevních představitelů, nakonec ale Nejsvětější Srdce zvítězilo a Magdaléna, která byla celou tu dobu u něj, zvítězila s ním.

Mohla tak s pomocí P. Varina dokončit sepsání stanov kongregace Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a hlavně dosáhnout jejich schválení (v roce 1826 papežem Lvem XII.). Sestry skládají sliby čistoty, chudoby, poslušnosti a také se zavazují, že se budou věnovat mládeži.

Magdaléna vedla své spolusestry k plnosti života s Kristem, byla si vědoma, že příklady táhnou, tedy že jen takto žijící řeholnice může mít na mladé nějaký vliv, že jen osoba rostoucí ke svatosti může ke svatosti vést druhé. Chovanky v sestřích Sacré Couer tuto snahu po svatém životě neomylně poznávaly a nacházely u nich lásku, která i tehdy ve světě tak zoufale chyběla. Brzy se toto bohu libé dílo rozšířilo i za hranice Francie a nové klášterní domy povstávaly např. v Rakousku, Belgii či Španělsku. Ke konci Magdalénina života jich bylo 111, přitom jen v USA 11. Povstávaly i penzionáty a internáty pro děti a mládež, matka Baratová organizovala exercicie pro ženy a sestry vychovávaly budoucí učitelky. Sestry Sacré Couer se záhy vypracovaly mezi nejnámější a nejschopnější vychovatelky mladých, jejich působení formovalo tisíce dívek už za života matky Magdalény, tisíce mladých duší vybavených do života pevnou vírou v Boha, tisíce matek, jež své potomky vychovávaly k lásce a důvěře v Pána. Zachránily tak celé generace těchto rodin ve spojení s životodárnou mizou církve svaté, a což vynikne ještě více, uvědomíme-li si, že toto dílo začalo v zemi, která se nechvalně známou revolucí Boha oficiálně zřekla. I kdyby nic jiného, v tomto mají sv. Magdaléna Sofie Baratová a její družky mimořádné zásluhy.

Ona sama byla příkladem přímo zářivým, „v celé její bytosti bylo něco z Pána Ježíše, co vnikalo až do hloubi srdce. Cítily jsme, že máme mezi sebou světici“, vzpomínala jedna z jejích souputnic. Magdaléna byla jejich matkou představenou, ale spíše matkou než představenou. Když něco nařizovala, činila to „obvyklým srdečným hlasem, jako bychom po celý život nic jiného nedělaly“, zněla další ze vzpomínek duchovních dcer sv. Magdalény Baratové. „*Buďte jako sopečná jezera,*“ říkávala jim. „*K jejich vytvoření musela sopka vychrlit kamení, popel a lávu, teprve potom je mohla nebeská voda naplnit. A naplnila je vrchovatě, že se až přes břehy přelila a zúrodnila tak i okolní stráně a údolí, do nichž přinášela radost a požehnání.*“

Takovouto radost s požehnáním přinášela všem vůkol i autorka těchto slov. Vždy měla na paměti – a to vštěpovala i ostatním sestřím – že koná dílo Boží, nikoli své: „*Bůh nám tyto děti, tyto mladé svěřil, abychom je k němu přivedly. Snažte se o nich smýšlet vždy laskavě, nikdy na ně nebuďte přísné nebo tvrdé. Děti nikdy nepřilnou k příliš přísné učitelce, časem si kvůli tomu mohou znechutit i zbožnost.*“ Horovala sice pro laskavost zbavenou tvrdosti, avšak bez jakékoli známky prázdného lichocení. „*Čím opravdověji kdo miluje, tím méně lichotí, a čím méně se kdo mazlí, tím opravdověji pečuje.*“

Nebylo pro ni důležité pozorovat výsledky své práce, přesně v duchu slov sv. Pavla o tom, že on sázel, ale někdo jiný bude sklízet. Korespondovalo to i s předchozími radami ohledně vlídného vedení dětí: „*Snad se nedočkáte jeho ovoce,*“ těšila sestry, „*ale určitě jednou uzraje v hřejivých paprscích Srdce Ježíšova. A jednoho dne uprostřed víru soužení a starostí si toto dítě vzpomene na svou učitelku a na štěstí, které jí zářilo z očí uprostřed všech životních obětí. Tehdy vytuší, že jen ten člověk je šťastný, který miluje Pána.*“

V této souvislosti je možná i zbytečně podotýkat, že učila děti milovat Krista a Nejsvětější svátost oltářní. Byla přesvědčena, že dětské srdce, které pozná a zakusí Boží dobrotu, si Boha zamiluje. Stejně tak Pannu Marii, k níž sama chovala obzvláštní lásku. Vedla i Mariánskou družinu, do níž přijímala nejhorlivější a nejzbožnější chovanky.

Jednou nahlas před svými družkami přemítala, proč si Bůh vyvolil zrovna ji za představenou této kongregace: „*Protože nejkrásnější květiny zapouštějí své kořeny ve hnoji a do základů velkých budov se kladou vždy hrubé, neotesané balvany.*“ Když jen zaslechla zmínku o tom, že by měla být označována za zakladatelku řehole sester Sacré Couer, vždy to rezolutně odmítala. „*Ach můj Ježíši, naším zakladatelem jsi ty a nikdo jiný, ty jediný!*“

Jedna příhoda za všechny dosvědčí lásku a důvěru, jaké k matce Magdaléně měly její někdejší chovanky, jakož i o osobnosti představené sester Sacré Couer: Jedna z bývalých chovaneček, jménem Klottylda, se vdala a po nějakém čase upadli mladí manželé do bidy. Hmotná nouze je donutila všechno prodat, pak už nezbyvalo ani na nájemné, hrozilo, že se budou muset vystěhovat. Tehdy si mladá paní povzdychla, že kdyby to věděla matka Baratová, dozajista by jim pomohla. Její manžel se jí vysmál, podle něj takovou paničku vůbec nezajímá a ani nedojímá jejich neštěstí. Klottylda skousla výsměch i urážky a napsal s důvěrou matce Magdaléně.

Ta zareagovala promptně: odpočítala potřebnou sumu na zaplacení nájemného, přidala k ní ještě pár bankovek a potom připravila s pomocí dalších sester velký balík z věcí potřebných pro chod domácnosti. „*Ubohá Klottylda! Jaká bída! Vyndejte mi ze skříně ještě ty šaty, tamten klobouk, ty punčochy, kapesníky,*“ pobízela sestry. „*Ach, vždyť to je jedno z našich dětí! Pošlete jí to ještě dnes a proste, aby se pomodlila za mne a za řeholi.*“

Přestože Klottylda věděla, že jí matka Baratová nenechá na holičkách, její radost neznala mezí. Ba ještě vzrostla, když její manžel, dojatý Magdaleninou reakcí, prohlásil: „*Ode dneška se s tebou budu modlit. Dosud jsem to odmítal, ale dnes musím Bohu děkovat.*“ U toho však pomoc matky Magdalény nezůstala – vyjednala mu dobře placenou práci, takže mladý pár byl díky tomu zabezpečen. To bylo několik dní před svátkem sv. Marie Magdalské. V den její liturgické památky přijeli mladí manželé své dobroditele osobně popřát a hlavně poděkovat. Oba, Klottylda i její obrácený muž, jí v slzách libali zvrásnělé ruce.

Na bedrech matky Magdalény spočívalo nelehké břemeno, které statečně a neúnavně nesla cestou necestou. Nehleděla na slábnoucí zdraví, jež se prudce zhoršilo po roce 1850, a absolvovala nesčetné vizitační cesty i do vzdálených klášterů. Netřeba podotýkat, že jediným dopravním prostředkem v té době, který mohla použít, byly vlastní nohy, maximálně nepohodlný kočár. Všude přinášela pokoj a lásku vyvěrající z jejího milujícího srdce, naplněného dobrotou a vlídností.

To už ale stále více pociťovala stáří a blížící se konec. Ani tehdy nemyslela na sebe, ale jen na Boha a na své chovanky a sestry. Jedné z nich napsala: „*Vaše matka stárne a pozbývá sil, zraku, paměti, ale ne paměti srdce. Nemůžu na Vás zapomenout, drahá dcero. Uvidíme se ještě? Při té myšlence vzhlížím k nebi. Modlete se za svou matku, aby v něm díky milosrdenství Nejsvětějšího Srdce brzy našla místo. Čas se blíží. Blažený je člověk, který miloval, bojoval a následoval Ježíše tichého a pokorného. Těch osmdesát pět let mého života mi připadá jako sen. Spěšme vyplnit zbývající dny ctnostmi a láskou...*“

Květen roku 1865 se právě přehouplo do své druhé půlky a Magdaléna jako řada jiných svatých tehdy předzvěděla den své smrti. Rozloučila se proto s ostatními sestrami, přičemž si je nenechala zavolat ke svému nemocničnímu lůžku, ale sama se k nim dovedla se slovy: „*Tolik jsem si přála přijít mezi vás, milované dcery, protože příští čtvrtek odejdu do nebe.*“

Na onen čtvrtek připadala slavnost Nanebevstoupení Páně. Den předtím, 24. května, přepadla matku Magdalénu velká slabost, která trvala až do pozdních nočních hodin následujícího dne. A poslední hodina slavnosti Nanebevstoupení byla i poslední hodinou jejího života. Vůbec poslední útěchou na tomto světě bylo pro umírající osobní požehnání od papeže, předané jí prostřednictvím P. Méroda.

Čtrnáct let poté, v roce 1879, podepsal Lev XIII., jenž zesnulou znal osobně a nesmírně si jí vážil, dekret, jímž zahájil její beatifikační proces. Ukončil jej papež Pius X. v roce 1910 a v roce 1925 pak Pius XI. dovedl do konce proces kanonizační. Stalo se tak příznačně 24. května, tedy na den přesně 60 let po Magdaléně skonu.

Aby byl Bůh více milován

Osobní svědectví mladé ženy, která našla cestu do „Mariiny legie“

V roce 1991 jsem směla spatřit světlo světa. Ovlivněna milujícími katolickými rodiči jsem čelila výzvám života. Byla jsem bojácné malé děvčátko, nesmělé a spíše klidné, každý den v mateřské škole plačící steskem po domově.

Na základní škole jsem často trpěla posměchem a odstrkováním kvůli své koktavosti. S důvěrou jsem se obrátila se svými problémy na sv. Josefa. Na kolenou jsem vykonávala nověnu, kterou jsem našla v mamčině knihovně. Kéž by vymizela má vada řeči!

Po čtyřech letech jsem změnila školu. Na obchodní akademii se můj život začal měnit. Chápající spolužáci, podporující profesori a okolí, v němž jsem se cítila dobře, mě dobře připravovalo ke vstupu do povolání.

Moje vada řeči ustupovala stále více do pozadí. Pomocí různých technik se mi dařilo stále více koktání potlačovat. Například tzv. stínové čtení: Někdo četl text, který jsem přednášela tiše spolu s ním, takže jsem mohla slyšet toho, kdo mi předčítal, abych se mohla přidržet toku jeho řeči. Nebo jsem se o to pokusila s puštěním hlasité hudby přes sluchátka do uší, zatímco jsem přednášela svůj referát. Měla jsem s těmito metodami úspěchy a ty zase posilovaly moje sebevědomí, takže jsem brzy mohla odložit hudbu u uší a našla jsem zalíbení v přednášení.

Všechny mé slabosti byly postupně překonány, ať už vady řeči, strach, útoky paniky.

V takových situacích se nabízí tolik alternativních léčebných metod! Také já jsem se pokoušela léčit homeopatií, Bachovými bylinkami a hypnózou, ale poznala jsem: Není to stálý pohled na sebe samotnou, který nakonec opravdu osvobozuje, ale pohled na nekonečně dobrého a milujícího Boha.

Bůh hrál v mém životě vždycky roli, i když jsem ve věku 16 až 18 let trávila více sobotních večerů v barech než nedělních dopolední v kostelech. Po této době „bouření a pudů“ jsem se o to rázněji vrátila posilněná k Bohu. Odted mě pro-

vázely denní modlitba a seznamování se s Písmem svatým. Moje důvěra k Bohu rostla den za dnem. Také v temných chvílích, kdy se u mne střídaly strach ze smrti a vyčerpanost, věděla jsem ve svém nitru o blízkosti Boží.

Cornelia Maria Weinzierlová

Jistě se zeptáte, jestli mohu mluvit o nějakém zázračném uzdravení. Musím vás zklamat. Ale přesto jsem se mohla ve svém životě přiučit tolika cenným věcem, měla jsem fundovanou terapeutickou podporu a především jsem našla svoji cestu k Bohu.

Pak mě na jaře zavolala Matka Boží do řad své Legie, kde jsem plná vděčnosti a poctěna zaujala své místo. Patřím tím do katolické laické organizace Mariiny legie. Nacházím tam všechno, co mi dosud chybělo v mém životě z víry: milou společnost s velkou věrností k církevní tradici, opravdové dodržování smlouvy, kterou má zachovávat každý pokřtěný – apoštolát, duchovní vedení duchovním vůdcem a úplná oddanost Marii.

Zvláště zážitky při apoštolských pracích jsou pro mě velmi obohacující. Setkáváme se každý týden a prožívám společenství jako velký zdroj síly. Posílujeme se navzájem a sdělujeme si svoje zkušenosti, které sbíráme při své práci. Tak jako Ježíš vyslal své učedníky po dvou, tak také my podle možností posíláme vždy dva legionáře „do akce“.

Zažila jsem při tom už mnoho podivuhodného. Staří lidé v domovech důchod-

ců, kteří nás očekávají se zářícíma očima a kteří se těší na společnou modlitbu, rozhovory o víře a duchovní podporu. Konvertité, které jsem mohla připravovat na začlenění do katolické církve. Lidé v obtížných životních situacích, kteří nacházejí podporu a svobodu ve víře a rádi by se o tom dověděli více.

My legionáři pilně rozdáváme zázračné medailky, jak to ráda dělala také svatá Matka Tereza. Radost lidí je velká a často se z toho vyvine dobrý rozhovor. „Spiritualita Mariiny legie je spiritualitou katolické církve.“ Chtěla bych všechny povzbudit a zaměřit jejich pohled zase na Ježíše. Odevzdáváme se plně do jeho prozřetelnosti – protože v ní spočívá spása, svoboda a vykoupení.

S přístupem k Mariině legii se můj život z víry silně pozitivně změnil a mohla jsem zakusit mnoho milostí. Moje důvěra v Boha vzrostla, Bůh způsobil ve mně radikální změnu myšlení a obrácení v různých důležitých věcech; vedení Boží a Matky Boží se stalo v mém životě silně pocíťovaným a můj život z víry se znatelně zintenzivnil.

Uvažujte také vy nad Mariinou legii. Každý člověk, nezávisle na stáří nebo stavu, je nutně potřebný v řadách Legie. Informujte se přes internetové stránky nebo si promluvte se svým farářem o Legii – „aby byl Bůh více milován“.

Z VISION 2000 - 3/2018 přeložil -mp
(Redakčně upraveno)

MARIINA LEGIE

Mariina legie, založená Frankem Duffem v roce 1921 v irském Dublinu, je největším laickým hnutím katolické církve. Není země, v níž by legionáři nepůsobili (působí i v České republice). Dávají se do služeb Matky Boží a chtějí jí pomáhat „nově uvést Ježíše do světa“, to znamená, přivést lidi k Ježíši. Základem Mariiny legie jsou týdenní setkávání, na nichž se společně modlí a domlouvají konkrétní, velmi různorodé akce apoštolátu, které legionáři týden po týdnu vykonávají.

Více informací na www.legio-mariae.cz.

Plodem přetvoření v Krista je duchovní plodnost kněze

Úryvek z knihy *Pán Ježíš o svých kněžích*

Jen kněz přetvořený ve Mne může přetvářet duše

Kněží mají v Církvi poslání dávat život duším a vychovávat je pro nebe, vlévat do nich to, co je božské, hlásat a naléhat v každý čas a za všech okolností, aby šířili moje evangelium, více než kterákoliv jiná osoba mají žít ve spojení s Duchem Svatým, osvobodit se od každé formy lenosti, která by mohla oslabit jejich nadšení při plnění vznešeného a naléhavého poslání, pro které jsou určeni.

Není nic stabilnějšího a aktivnějšího než Bůh ve své lásce. Proto i kněží mají mít ve své vlastní duši pokoj a mír světců a Svatého svatých, ale současně musí hořet horlivostí pro duše, palčivou žízni přivést je do nebe, osvobodit je od nebezpečí, naučit je lásce k tomu, co nepomijí, co je věčné, lásce ke Mně, z lásky k Ukřižovanému, k Marii, ke ctnostem a k touze následovat Mne.

Jak je možné vystríhat se všech neřestí, které tak zjevně zavládnou? Jediným prostředkem: skrze přetvoření kněží ve Mne. Tak získají stejné pocity jako Já, v síle Ducha Svatého budou milovat, jako Já miluji, přivedou ke spáse duše, jak Já je chci spasit, a spolu se Mnou je obětují Trojici.

Dnes chci mluvit v jiném světle o tom, že je to současně pro mé kněze velmi podnětné a povzbuzující.

Jen kněz přetvořený ve Mne může přetvářet duše, a v míře, v jaké jsou kněží ve Mne přetvoření, mohou duše skrze ně přijímat toto přetvoření. A to je bod, který by měl pohnout a podnitit moje kněze, protože v míře, v jaké posvěcují sami sebe, budou moci posvěcovat, a v míře, v jaké se přetvoří ve Mne, obdrží sílu pro přetváření duší.

Chci se vrátit na svět skrze své kněze, chci obnovit svět duší tím, že se zjevím skrze ně. Chci dát silný podnět své Církvi tím, že vylíji na své kněze Ducha Svatého jako o nových Letnicích.

Chci v kněžích jednat, mluvit, žít, aby Mě duše vnímaly; chci obětovat Otcí triumf své Církve a obnovit tvář země skrze neustávající a všeobecné úsilí svatých kně-

ží. Já, Svatý svatých v mých biskupech a mých svatých kněžích. Když mluvím o mých kněžích, používám druhové označení, ale mám na mysli celou hierarchii mé milované Církve.

Takový je tedy nyní můj ideál: přetvořit svět skrze dokonalé přetvoření kněží ve velkého Kněze, jediného Kněze, od něhož všichni pocházejí. Božská Trojice očekává tuto radikální změnu: již ji vidí, již ji cítí, těší se z ní a žehná jí. Ale je zapotřebí vůle a spolupráce kněží, protože Já, i když jsem Bůh, se zastavuji na prahu lidské vůle, respektuji ji, aniž bych si ji podmaňoval.

Proto tato sdělení, která vyjadřují moji lásku k mým kněžím a která obsahují v sobě nejcitlivější tkáň mé duše vůči těm, které na zemi nejvíce miluji, pohnou mnoha kněžskými srdci a oni, dotčeni v hloubi duše, přijdou za Mnou v touze po dokonalosti a úplném zasvěcení mé vůli.

Moje láska k Církvi je všeobecná; ale dávám zvláštní milosti této skupině, kterou jsem si vyvolil, pokud odpoví na mé očekávání (CC 50, 162-168).

Plody a zkušenosti s přetvořením ve Mne

Kněží mají být Mnou; a budou-li takoví, můj Otec jim dá vše, co by dal na zemi Mně, ba ještě více, protože v nich vidí Mne v jednotě Trojice; uvidí, jak se usku-

tečňuje jeho ideál: Mne v kněžích a kněze ve Mně, jak tvoříme jediného Spasitele lidí, jednoho jediného Ježíše, jednoho jediného Syna, do kterého vkládá všechnu svou lásku a všechno své zalíbení.

Otec ve svém Slovu miluje, ve svém Slovu sděluje, ve svém Slovu hovoří, ve svém Slovu působí, ve svém Slovu je šťastný. Otec se Slovem a Duchem Svatým jsou jednota, ve které se ze sebe těší a jsou u vytržení, a do této skutečnosti se uzavírají všechny věci.

Z této jednoty pramení všechny stvořené věci, které v důsledku toho nesou autentickou pečeť jednoty, zvláštní znamení Boží, ve kterém se projevuje jednota podstaty a vůle; je jedna podstata a jedna vůle. Jen jedno je Božství, které v určitém smyslu zbožšťuje všechny věci a v každé věci vyjadřuje tuto jedinou a totální jednotu, neboť Bůh nemá části, nemůže se vzhledem ke své jednotě rozdělit. Je to Božství, které určuje Boha a je středem jeho jednoty.

Jestliže kněží mají být Kristus, mají povinnost sjednotit se se Mnou, všichni musí tvořit ve Mně jediného Kněze, dát Mi k dispozici svou spolupráci a svou vůli, aby skrze Mne a se Mnou jako Spasitelem přetvořili svět.

Jen tak ponesou plody, jen tak přitáhnou duše, a žeň, kterou budou sklízet, bude úměrná jejich přetvoření ve Mne,

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

2. čtení - Zj 21,1-5a

Já, Jan, viděl jsem nová nebesa a novou zemi - dřívější nebesa a dřívější země zmizely, ani moře už není. A uviděl jsem svaté město, nový Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha; bylo vystrojeno jako nevěsta okrášlená pro svého ženicha. A uslyšel jsem od trůnu mohutný hlas: „Hle - Boží stan mezi lidmi! Bůh bude s nimi přebývat; oni budou jeho lidem, a on - Bůh s nimi - bude jejich Bohem. On jim setře každou slzu z očí: nebude už smrt ani zármutek, nářek ani bolest už nebude, protože co dříve bylo, pomi-

nulo.“ A ten, který seděl na trůně, řekl: „Hle - všechno tvořím nové!“

Evangelium - Jan 13,31-33a.34-35

Když Jidáš odešel, Ježíš řekl: „Nyní je oslaven Syn člověka a Bůh je oslaven v něm. Je-li Bůh v něm oslaven, oslaví Bůh i jeho v sobě; ano, hned ho oslaví. Dítky, jen krátký čas jsem s vámi. Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem; jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem.“

pak nebudou jaloví, ale plodní na milosti a ctnosti a budou moci obětovat duše mému nebeskému Otci.

Není možno z toho všeho, co jsem řekl, vidět nesmírná a jedinečné přednosti kněží a celý ten božský proud, který jim uděluje Člověk-Bůh?

Nevidí, odkud přichází jejich velikost, jejich vznešená důstojnost, která je přivádí k tomu, že vlastní to, co nikdy nemůže být odloučeno ode Mne, to, co dělá samo moje bytí božským, sdělovaným od mého Otce Mně jakožto jeho Synu, tj. moje Božství?

Není to způsob, jak pochopit, jak Člověk-Bůh zbožšťuje, jak Ježíš přetváří s mocnou spoluprací Ducha Svatého?

Můžeme si vůbec představit, co znamená kněz přetvořený s celou silou přitažlivosti, kterou Já působím v duších, abych je přivedl k lásce k tomu, co je božské, co

znamená kněz, který je v celém svém bytí impregnován mírností, laskavostí, sladkostí, příjemností, klidem, vírou a nekonečnou láskou, tak velkou, že člověku může říct všechno?

A to všechno budiž řečeno nikoliv o jednom knězi, ale o kněžích pojatých v jejich celistvosti, kteří jsou jako Jeden ve Mně. Představte si, co by mohlo být skutečně-mocí ode Mne sdělovanou, jak by oni posvěcovali, kdyby sami měli mého Ducha, Ducha Svatého!

Jak by Otec vylil přemíru své božské duchovní plodnosti na kněze přetvořené ve Mne! Jaké zázraky a obrácení by se děly! Jaké milosti by to přitahovalo! Jaká vítězství v duších by získali a jaké spásné proměny by se uskutečnily ve světě skrze mé svaté kněze!

Mojí ruce nic nebrání, moje přízeň a milosti jsou k dispozici k vylití; moje nebes-

ké dary, má světla, moje moc, moje přízeň jsou nashromážděny a čekají úzkostlivě na příjemce, kteří by je chtěli obdržet.

Bohužel, Bůh se musí zadržet, stále čekat na to, že kněží otevrou svá srdce; že budou prosit, horoucně toužit, že překonají svou vlažnost, vynasnaží se, aby se stali hodnými přijmout hojnou rosou z nebe. A jak?

Přetvořením ve Mne. Ale jak se dělá prakticky toto přetvoření? Tím, že kněz miluje: protože láska plodí velkodušnost, odříkání, zapominání na sebe, oběť, horoucí horlivost pro moji slávu, víru, nádej, lásku, touhu mít jednu jednotu vůle s vůlí mého Otce, dosáhnout naprostého a absolutního odevzdání ke všem jeho dispozicím.

Kněží se musí velmi vážně vynasnažit, aby Mě vnitřně poznávali, studovali a napodobovali. Mají reprodukovat v sobě samých moji lásku, úctu, klanění a odevzda-

Conchita Cabrera de Armida blahověřena

Na poutním místě Panny Marie Guadalupské, v hlavním městě Mexika, proběhla 4. května beatifikační liturgie. Kardinál Angelo Becciu při ní z pověření papeže Františka zapsal mezi blahoslovené Marii Concepcion Cabreru de Armida, známější pod jménem Conchita, laičku, manželku, matku devíti dětí – mystičku a zakladatelku pěti náboženských společností.

Už jen tento prostý výčet životních rolí ukazuje, že jde o osobnost mimořádnou. Conchita se narodila v roce 1862 v mexickém městě San Luis Potosí. Ve dvaadvaceti letech se vdala za Francisca Armidu, pro kterého se rozhodla už jako třináctileté děvče. Z manželství se narodilo devět dětí, z nichž dvě zemřely v útlém věku. Ještě před dovršením čtyřiceti let ovdověla.

„Její spiritualita je velmi zvláštní, soustřeďuje se na lásku k Panně Marii, s níž se téměř identifikuje a od níž chce převzít zejména dimenzi utrpení, kříže. Chce se připodobnit Marii v přijímání jakékoli bolesti, která v životě přichází, a obětovat ji Pánu,“ vysvětluje kardinál Becciu.

Poslání, které Pán Conchitě svěřil, spočívalo v záchraně duší a zejména kněží, za které se velmi modlila.

„Tato žena je veliká pro svůj mystický vztah k Panně Marii a ke Kristu. Zároveň ale byla manželkou, svého muže velice milovala, a když zemřel, strašně trpěla. Byla také matkou devíti dětí, z nichž čtyři přežila, což bylo další velké utrpení. A dokázala to všechno přijmout a nabídnout své utrpení Pánu s vědomím, že utrpení složené do Božích rukou přináší požehnání a spásu. Obětovala to všechno především za svatost kněží. Conchita viděla v kněžích obraz Ježíše, a ve svém ztotožnění s Marií vnímala sama sebe jako jejich matku.“

Ve svých modlitbách prosila o to, aby kněží dokázali pozvedat člověka z materialistického a smyslového světa. Její mystické dílo čítá 60 000 stránek.

„Věděla, že kněží jsou buď svatí, anebo nemají co říct – sůl, která ztratila chuť... Duchovní otec Conchity říkával, že bude zapotřebí mnoha lidí a let, aby objevili duchovní poklady skryté v těchto spisích. Jádrem její mystiky je zanícená láska k Ježíši a touha dát ho poznat všem lidem.“

Conchita však byla také nesmírně činná. Jak jsme již připomenuli, založila pět společností nazvaných *Díla Kříže*, které dosud v Mexiku existují a získávají nové členy. Jsou to: *Apoštolát Kříže* (1895) – určený pro všechny věřící, *Kongregace*

sester od Kříže a Nejsvětějšího Srdce Ježíšova (1897) – pro kontemplativní řeholnice, dále *Aliance lásky s Ježíšovým Srdcem* (1909) – pro laiky hledající posvěcení v duchu Kristova Kříže, dále *Bratrstvo Krista kněze* (1912) – založené pro biskupy a diecézní kněze, a konečně *Kongregace misionářů Ducha Svatého* (1914). U všech těchto fundací stála půl století před II. vatikánským koncilem vdaná žena a matka devíti dětí, připomíná kardinál Becciu, a je to pro nás svědectví o tom, že Duch Svatý vždy působil v církvi a zval také laičky a matky k tomu, aby byly zdrojem milosti pro celou církev. Co je tedy poselstvím nové mexické blahoslovené?

„Její dědictvím je nasazení života pro církev a spásu lidstva. Zároveň nás také učí, že kdo žije v Bohu, může být kreativní, tvůrčí, může využívat nesmírnou fantazii k obnově církve. Ukazuje k ohromnému bohatství, které vede k pohledu za veškeré krize, odkazuje k vinnému kmeni, jímž je Kristus, z něhož se církev obnovuje nečekaným způsobem,“ dodává kardinál Becciu.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
4. 5. 2019

nost Otcí; moje city, moje tužby, moje dobrovolné sebeobětování, moji podřízenost, moji poslušnost; moji pokoru, moji dobrotivost a lásku, nesrovnatelnou něžnost mého Srdce; moji horoucí touhu trpět, moji lásku k apoštolátu, moje zapomínání na sebe samého a na urážky, kterých se Mi dostalo; moje hrdinské příklady a velkodušnost mojí lásky, která vždy dávala přednost chudým a potřebným.

Ať se snaží poznat mé nesrovnatelné Srdce, kde je místo pro každou nevďěčnost, pro každou slzu a bolesti druhých; všichni nenávisť, aby ji odpustilo, všechny projevy citu, aby za Mne děkovalo.

A pak, ať se moji kněží ponoří a utonou v moři hořkosti mých vnitřních bolestí, aby je pochopili, dávali poznat, oslavovali a těšili je.

Když pozorně uvažují a když napodobují Mne, musí se Mi podobat, ba co více, musí být jako Já sám, se stejnými sklony, se stejnými mými ideály, bolestí a krví! (CC 50, 394–400).

*Z knihy Conchita Cabrera de Armida:
Pán Ježíš o svých kněžích.
Přeložil PhDr. Lubomír Štula.
Maticе cyrilometodějská s. r. o.,
Olomouc 2010. Str. 355–358.
(Redakčně doplněno
dle Světlo č. 27/2010)*

Maticе cyrilometodějská s. r. o.
vydala a stále má v prodeji
tyto knižní tituly
nově blahoslavené Conchity:

**DUCHOVNÍ DENÍK
MATKY RODINY**

Brož., A5, 272 stran + 8 stran
fotografií, 139 Kč.

JÁ JSEM

31 EUCHARISTICKÝCH ADORACÍ
Brož., A5, 128 stran, 124 Kč.

PÁN JEŽÍŠ O SVÝCH KNĚŽÍCH
Brož., A5, 390 stran, 298 Kč.

Více informací o jednotlivých titulech najdete na poslední straně Světla. K objednavce knih můžete využít naší zásilkové služby – kontakt naleznete na poslední straně Světla. Lze také využít objednávkového formuláře na www.maticecm.cz.

Pouť Matic na Svatém Hostýně

V neděli 28. dubna 2019 se na Svatém Hostýně setkali při společné modlitbě členové sedmi Matic na VI. pouti moravských Matic. Snad trochu příznačně o neděli Božího milosrdenství, které přijímáme i prostřednictvím Panny Marie. Mši svatou sloužil olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner, který měl v brzkém odpolední také přednášku o misijním poslání moravských Matic.

Pouť Matic na Svatém Hostýně, foto: Michael Bujnovský (Člověk a víra)

Svá slova zaměřil především na to, jak přistupovat k návštěvníkům nejen poutních míst, ale také i jiných kostelů. Je třeba rozlišovat mezi skutečnými poutníky a těmi, kdo přijdou kvůli památce či jen z prosté zvědavosti. I když je s každým třeba hovořit jinak, nikdy nesmíme zapomenout hlásat Krista – především svým chováním k daným návštěvníkům. Ačkoliv je naše Maticе cyrilometodějská „bez kostela“ a je zaměřena především na tiskový apoštolát, tato myšlenka otce arcibiskupa i mnohé další byly přínosné i pro ni, protože se týkají obecně všech věřících. Kupříkladu ta, že je stále nutné mít na paměti, že kostel je především místem, kde je přítomen Bůh, a místem setkávání s ním.

S ohledem na dění v celém světě, Českou republiku nevyjímaje, bylo dobře, že zaznělo i pár vět na téma zavřených kostelů. I když by si naši biskupové přáli, aby se stejně tak jako v minulosti mohli lidé kdykoliv během dne zastavit v kostele a setkat se byť jen na chvíli s Bohem. Hlavním důvodem, proč však toto není umožněno, je podle otce arcibiskupa to, že po

otevření hranic bylo mnohem snazší nekontrolovaně vyvézt ukradené věci z našich kostelů mimo republiku, což mělo za důsledek, že se je nepodařilo včas zachytit a často zmizely někde ve světě bez stopy. Navíc, v porevoluční době byly mnohé kostely vykradeny tak, že z nich již není prakticky co ukrást. Řešením je služba hlídajícího v kostelích, ale ne každá farnost je schopná takovou službu za-

jistit. Zde patří velké poděkování právě Maticím, které pečují o „své“ kostely. Biskupové se nad tím zamýšlejí, jak tuto situaci vhodně vyřešit.

Snad aspoň těchto několik myšlenek je dobrým podnětem k tomu, abychom se v rámci přípravy na letošní mimořádný misijní říjen zamysleli každý z nás, co by ještě bylo v našich silách – s pomocí Boží – udělat v oblasti nastíněných problémů.

Nutno ještě poznamenat, že je jen škoda, že nebylo v nabitěm programu více času pro tak hutné téma. Nicméně, co nebylo vyřčeno, bylo jistě svěřeno do modliteb s prosbou o pomoc Vítězné Ochránkyně Moravy, Panny Marie Svatohostýnské.

Pro úplnost dodejme, že se poutě zúčastnili zástupci těchto moravských Matic: svatohostýnské, velehradské, svatokopecské, radhošťské, zašovské, svatoantonínské a cyrilometodějské.

Upřímně Pán Bůh zaplať pořádající Matici svatohostýnské, které přejeme, aby pod ochranou a vedením Panny Marie i nadále skrze svou činnost byla nápomocna spásě duší mnohých.

Malé ohlédnutí za letošním Národním pochodem pro život a rodinu

V sobotu 27. dubna 2019 se uskutečnil již 19. ročník *Národního pochodu pro život a rodinu*. Traasa a program pochodu byly podobné jako loni. Na úvod sloužil v katedrále sv. Víta, sv. Václava a sv. Vojtěcha kardinál Dominik Duka mši svatou, které se zúčastnilo velké množství věřících. Po poledni se

všichni, i ti, kteří se mše svaté neúčastnili, šli do parku na Klárově, kde byl pro předem přihlášené nachystán oběd a probíhal doprovodný program na pódiu (např. vystoupení bubeníků či šaška ve středověkém úboru, který žongloval...). Slovem provázela místopředsdkyně *Hnutí pro život ČR* Zdeňka Rybová.

Přesně ve 14.00 hodin se celé shromáždění – zdálo se mi, že letos přijelo a přišlo o trochu více lidí než loni – uskupilo do průvodu a vyrazili jsme přes Mánesův most směrem do centra. Bohužel jsme moc metrů neušli, protože cestu na samotném mostě zahradili levicoví zastánci potratů, kteří si letos pozvali posily z Německa z uskupení *Antifa*. Jelikož ani na výzvy policie nehodlali cestu uvolnit, museli zasáhnout těžkooděnci a skupinu izolovat na okraji mostu za policejní dodávky. Tím většina účastníků *Národního pochodu* ani nepostřehla, že se něco v čele průvodu dělo.

A pak jsme všichni pokračovali okolo Rudolfiny, Karlova mostu, po nábřeží k Národnímu divadlu a po Národní třídě na Václavské náměstí. Tam pronesl několik slov režisér Jiří Strach a předseda *Hnutí pro život ČR* Radim Ucháč. Nyní se opravdu ukázalo, jak byl průvod

velký, protože v momentě, kdy na Václavské náměstí dorazil jeho střed, byly proslovy již ve své polovině a myslím si, že lidé na konci průvodu již proslovy neslyšeli vůbec. Celou akci zakončil kardinál Dominik Duka vášnivým projevem, závěrečnou modlitbou a požehnáním. Ještě než jsme se všichni rozešli, zapívali jsme společně Svatováclavský chorál a českou státní hymnu.

Svědectví jednoho z účastníků pochodu

Na pochodu pro život jsem potkal spoustu zajímavých a známých, ale i těch méně známých osobností. A s jedním z nich, s *Lukášem Krutským*, se mi podařilo udělat krátký rozhovor, o který bych se chtěl podělit i se čtenáři *Světla*.

Odkud jsi přijel a po kolikáté se již pochodu pro život v Praze účastníš?

Přijel jsem s částí své rodiny z Vyššího Brodu, s ostatními členy rodiny jsme se setkali zde, dorazili z jiných koutů naší vlasti. Pochodů pro život se zúčastňuji od roku 2002.

Proč jezdíš na pochody pro život?

O prvním pochodu v roce 2001 jsem se doslechl, až když proběhl. Ve vašem

časopise *Světlo* o tom tehdy byla reportáž a v ní se psalo, jak některá oficiální média, a zvláště Česká televize, hrubě zkreslila obraz pochodu a jak byl pochod napaden anarchofeministkami. Velmi mi to připomnělo zakázané protikomunistické akce v letech 1987–1989, kterých jsem se zúčastňoval, v době, kdy tyto akce byly malé, byli jsme napadáni policisty v civilu a v novinách z nás dělali podivná individua. Ta podobnost a to, že mi vždy zákon dovolující zabít nenarozené dítě připadal šílený, mě vedlo k pevnému rozhodnutí na příští pochod určitě jet. A tohoto rozhodnutí jsem nikdy nelitoval. Účastí na této akci můžu vyjádřit svůj názor na ohavnost odporného zákona, který dovolí zabít člověka. Zároveň se na této akci také setkávám s krásnými lidmi, o kterých vím, že dychtí po spravedlnosti, o kterých vím, že dokáží obětovat čas a třeba s celou rodinou přijet 300 km, aby se zastali tak důležité věci.

Já teď čtenářům prozradím, že pochody pro život znáš i „z druhé strany“, tedy nejen jako řadový účastník, ale i jako organizátor, a to Regionálních pochodů pro život v Českých Budějovicích. Můžeš nám říci, jak ses k tomu dostal? Co tě k tomu vedlo?

Vedla mě k tomu touha dělat víc, než jednou za rok jet do Prahy na velký pochod. Když pak v některých městech začaly regionální pochody, čekal jsem, že se najde někdo, kdo se toho ujme i u nás Jihočechů. Nějak se ale nikdo neukazoval, a tak jsem na podnět organizátora brněnských pochodů, pana Miroslava Kratochvíla, začal s pochody v Českých Budějovicích. Musím ale napsat, že s velkou pomocí treboňských přátel. Děláme si ten pochod po svém: jdeme mlčky nebo s modlitbou růžence, s transparenty a rozdáváme letáky. Pochod děláme v adventu, po setmění, děti nesou lucerničky, a pro mě je velmi působivé, když procházíme adventním trhem. Lidé popíjející punč, když nás vidí, zůstanou často stát s kelímkem na půl cesty k ústům a zírají na nás jak na zjevení. Občas na nás někdo něco vykřikne, ale u velké části lidí je vidět, že jsou zaskočení a přemýšlí. Někteří si sami vezmou leták.

Máš velkou rodinu, s manželkou jste vychovali a ještě vychováváte pět dětí, máte již dvě vnoučata. Zapojuješ do organizace i rodinu? Jak ti pomáhají?

Jsou pro mě velkou pomocí, já totiž ze všeho co jsem nejméně, jsem organizátor. Organizování čehokoliv je pro mě utrpením. A tak vedle přátel z Třeboně mi velmi pomáhá nejstarší dcera se svým manželem, kteří vybíhají úřady. Ale i ostatní děti pomohou tím, že mě do toho honí (*smích*).

Co je na organizování takové akce nejtěžší, respektive, co bys doporučil těm, kteří by se též chtěli do organizace pochodů pro život ve svých městech zapojit?

Sice jsem říkal výše, že organizování je pro mě utrpením, ale v podstatě je zorganizování takovéto akce hračka. Stačí dohodnout termín, ohlásit akci na magistrátu a pak o ní dát vědět veřejnosti. Určitě je dobré jet se podívat někam na jiný regionální pochod na zkušenou.

Na závěr bych tě chtěl poprosit o takový duchovní pohled na pochody pro život. Co pro tebe znamenají z duchovního hlediska?

Je to boj Davida s Goliášem a je dobré, že Davidové jsme my. Zákon, který dovoluje zabít nenarozené dítě, je zrušený. Nejde jen o děti, ale jde i o duše lidí,

POBYT PRO PRARODIČE S VNOUČATY A TŘIGENERAČNÍ POBYT V KRKONOŠÍCH

Oblíbený prázdninový pobyt pro prarodiče, vnoučata i celé rodiny, který se tradičně koná v penzionu Marianum v Janských Lázních v termínu **17. - 24. 8. 2019**. Na programu budou společné výlety, hry, modlitby, besedy se zajímavými hosty a další aktivity.

DUCHOVNĚ-ODPOČINKOVÝ ZÁJEZD DO MEDŽUGORJE S POBYTEM U MOŘE NA MAKARSKÉ RIVIÉŘE A VÝLETEM DO DUBROVNIKU

Duchovně-relaxační zájezd, který nabízí bohatý duchovní program v Medžugorje, odpočinek na Makarské riviéře v Chorvatsku a výlet do Dubrovníku a na další zajímavá místa v termínu **7. - 16. 9. 2019**. Zájezd je pouze s jedním nočním přejezdem (zpět). Duchovní doprovod zajistí P. Mgr. Jan Kunert. Do 24. 5. 2019 je možné navíc získat slevu za včasné přihlášení.

POUTNĚ-POZNÁVACÍ A ODPOČINKOVÝ ZÁJEZD NA KANÁRSKÉ OSTROVY

Mimořádný letecký zájezd na ostrovy Tenerife a Gran Canaria, který bude duchovně doprovázet královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál. Zájezd se uskuteční v termínu **10. - 16. 10. 2019**. Do 24. 5. 2019 je možné získat navíc slevu za včasné přihlášení. Kapacita je již z poloviny zaplněna. V případě zájmu doporučujeme neváhat.

Informace a přihlášky: Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové
Tel.: 495 063 661 • 737 215 328 • 734 435 360 • e-mail: dcs@bihk.cz
Web: www.dcskhk.cz • www.simeon.cz

Pod záštitou kardinála Dominika Duky a olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera se koná

NOČNÍ MODLITEBNÍ PROCESÍ PROTI RATIFIKACI ISTANBULSKÉ ÚMLUVY, ZA OCHRANU RODINY A NENAROZENÉHO ŽIVOTA

„A nakonec mé Neposkvrněné Srdce zvítězí.“

**Staré Město u Uherského Hradiště – Velehrad
ze 17. na 18. května 2019 (pátek – sobota)**

Hlavním úmyslem je vyprositi odmítnutí Istanbulské úmluvy, která skrytou formou útočí na samotnou podstatu stvoření a zaváděním gender ideologie se snaží prosadit zničení rodiny a přirozeného řádu hodnot, které ustanovil Bůh. Připojujeme též úmysl za ochranu nenarozeného života.

Organizace poutě:

22.15 hod. – přednáška v kostele Svatého Ducha ve Starém Městě – RELATIVIZACE MANŽELSTVÍ A RODINY – Mgr. Jana Jochová (Aliance pro rodinu) • **23.45 hod.** – zahájení pěšího procesí směrem na Velehrad • cca ve **2.00 hod.** – **mše svatá** v bazilice na Velehradě, hlavní celebrant Mons. Mgr. Pavel Dokládál • **3.40 hod.** – kyvadlová doprava do Starého Města a k vlakovému nádraží. Těšíme se na vás!

Více podrobností na www.veceradlo.cz.

kteří se s umělým potratem nějak zapletou, protože jsou na cestě k zatracení. Kdesi jsem četl rozhovor s jedním bývalým satanistou, který se obrátil a stal se tradičním katolíkem. Ten říkal, že ďábel bere z hrůzného činu umělého potratu velkou sílu k mnoha dalším zlům. Z některých výroků zástupců Hnutí pro život mám poslední dobou trochu dojem, že již nechťejí potraty zakázat, ale jen eliminovat tlaky na těhotné ženy, které se k potratu rozhodují, a to mě hodně mrzí. Byl to také jeden z důvodů, proč jsem zvažoval, že se letošního pochodu Prahou ne-

zúčastním. Nakonec jsem se rozhodl přece jen jet a dát najevo svůj pevný postoj k ochraně nenarozených dětí.

Tomu rozumím, já to měl podobně s předchozími ročníky, které se kolikrát stávaly propagací různých politických uskupení, ne vždy se slučujících s křesťanskými principy. Nakonec jsem si řekl, že tam jedu kvůli těm nenarozeným dětem a ty za současnou politickou situaci nemohou. Děkuji ti za rozhovor a přeji mnoho sil do organizování dalších regionálních pochodů.

O Otčenáši – Neued' nás v pokušení

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

původcem zla a žádnému synovi, který jej prosí o rybu, nedá hada (srov. Lk 11,11) – jak učí Ježíš – a když se v životě člověka objeví zlo, bojuje po jeho boku, aby byl osvobozen. Bůh stále bojuje za nás, nikoli proti nám. Je Otcem! A v tomto smyslu se modlíme Otčenáš.

Tyto dva momenty – zkouška a pokušení – byly tajemně přítomny v životě samotného Ježíše. Boží Syn se v této zkušenosti stal kompletně naším bratrem, a to způsobem, který hraničí téměř se skandálem. A právě tyto pasáže evangelia nám dokazují, že nejobtížnější invokace byly již vyslyšeny. Bůh nás nenechal samotné, nýbrž zjevuje se v Ježíši až do posledních důsledků jako „Bůh-s-námi“. Je s námi, když nám dává život, je s námi v průběhu života, je s námi v radosti, je s námi ve zkouškách, je s námi v zármutku, je s námi v porážkách, když hřešíme, ale vždycky je s námi, protože je Otcem a nemůže nás opustit.

Jsmeli pokušení dopustit se špatnosti – popřením bratrství vůči druhým a přáním absolutní moci nad vším a nade všemi – Ježíš toto pokušení již vybojoval za nás. Dosvědčují to první stránky evangelií.

Hned když v zástupu hříšníků přijal Janův křest, odchází Ježíš do ústraní pouště a je pokoušen od satana. Tak začíná Ježíšovo veřejné působení, totiž pokušením, které přichází od satana. Byl tam přítomen satan. Mnozí dnes říkají: „Proč dnes mluvit o ďáblu? To je stará věc. Ďábel neexistuje.“ Podívej se však, čemu tě učí evangelium: Ježíš se s ďáblem konfrontoval, byl pokoušen satanem. Ježíš však každé pokušení odmítl a vychází z nich vítězně. Matoušovo evangelium na závěr duelu Ježíše s Nepřítelem činí zajímavou poznámku: „Potom ho ďábel nechal – i přistoupili andělé a sloužili mu.“ (Mt 4,11)

Ani v čase vrcholné zkoušky nás však Bůh neponechává samotné. Když Ježíš odchází modlit se do Getseman, prostoupí jeho srdce nevýslovná úzkost, jak sděluje učedníkům, a zakouší opuštěnost a samotu; sám nese odpovědnost za všechny hříchy světa, sám s nevýslovnou úzkostí. Zkouška je natolik trýznivá, že se stane něco nečekaného. Ježíš nikdy nežebřá o lásku, a přece je oné noci jeho duše smutná až k smrti, a prosí svoje přátele, aby mu byli nablízku: „Zůstaňte zde a bděte se mnou.“ (Mt 26,38) Jak víme, učední-

ci ze strachu únavou usnuli. Ve chvíli agónie Bůh žádá člověka, aby ho neopouštěl, ale člověk usne. Avšak ve chvíli, kdy člověk prožívá zkoušku, Bůh bdí. V těch nejhorších chvílích našeho života, ve chvíli největšího trápení a největší úzkosti Bůh bdí, Bůh bojuje spolu s námi a je nám stále nablízku. Proč? Protože je Otec. Tak jsme začali modlitbu Otčenáš. Otec svoje děti nikdy neopouští. Ježíšova bolestná noc a jeho zápas je poslední pečeť Vtělení: Bůh sestupuje, aby nás našel v našich propastech a souzeních, jimiž jsou prostoupeny dějiny.

Ve chvíli naší zkoušky je nám útěchou vědomí, že ono údolí, kterým prošel Ježíš, již není pusté, nýbrž požehnané přítomností Božího Syna. On nás nikdy neopustí.

Vzdal od nás, Bože, čas zkoušky a pokušení. Avšak nadejde-li nám tato chvíle, Otče náš, ukaž nám, že nejsme sami – Ty jsi Otec – ukaž nám, že Kristus na sebe již vzal i tíži tohoto kříže. Ukaž nám, že Ježíš nás volá, abychom jej nesli s ním a s důvěrou se svěřili Otcově lásce.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán
(Redakčně upraveno)*

Arcibiskup Pontier: Benedikt XVI. má v otázce zneužívání pravdu

Benedikt XVI. má pravdu, když tvrdí, že krize zneužívání v církvi je částečně zakořeněná v sexuální liberalizaci po roce 1968. Je to zcela jistě jeden z klíčových prvků tohoto problému – uvedl arcibiskup George Pontier, odstupující předseda Francouzské biskupské konference (jeho kadence trvá do konce června). Vzhledem ke svému úřadu se rovněž osobně účastnil vatikánského summitu o zneužívání nezletilých. V jednom z posledních rozhovorů (*National Catholic Register*) potvrdil oprávněnost analýzy provedené emeritním papežem.

Arcibiskup Pontier připomněl, že pokud jde o nárůst fenoménu sexuálních skandálů v církvi, lze v nich rozlišovat několik vln. První byla spojena

s II. světovou válkou a trvala do počátku 50. let 20. století. K další došlo právě po roce 1968 a třetí nastala v letech 1970–75. Vidíme, že krize jsou spojené se sociálními otázkami, květen 1968 byl velmi silnou událostí – uvedl arcibiskup Pontier. Upozornil rovněž na duchovní rozměr krize. „*Následování Krista nebylo (v těchto obdobích) prioritou těch, kdo vedli církev. Myslím, že pocit nadřazenosti některých duchovních se mohl negativně projevit na jejich jednání.*“

Arcibiskup Pontier naopak odmítl tvrzení, že by v dnešní církvi panoval zmatek, zejména v otázce morálního učení. Zdůraznil, že toto učení je jasné a nikdy nebylo změněno. Spíše my ho nechceme poslouchat, řekl marseilleský arcibiskup. Poznamenal také, že morál-

ce nepřeje kulturní kontext. Lidé jsou po mravní stránce oslabeni, vážná zranění působí také pornografie, ale společnost to nechce uznat.

Předseda francouzského episkopátu rovněž dementoval tvrzení, podle něhož měl vyjádřit podporu svěcení žen. V jednom z rozhovorů uvedl pouze tolik, že svěcení žen nebo ženatých mužů problém zneužívání nevyřeší. Zdůraznil ještě jednou, že krize zneužívání má především duchovní rozměr. Potřebné je tedy obrácení a skoncování s dvojitým životem. Dokud budou někteří vést dvojitý život, žádné regulace ani nejlepší rozhodnutí z naší strany problém nevyřeší, uvedl arcibiskup Pontier.

*Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
30. 4. 2019*

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (55)

10. Poslední výzvy (První část)

Mezi léty 1999 a 2000, více než půlstoletí po prvním zjevení, když se Corracchiola již přibližuje ke konci svého života (umře dne 22. června 2001), Panna Maria od Zjevení mu svěří tři důležitá poselství, úzce spojená s prvním poselstvím z 12. dubna 1947.

Zvláště poselství z počátku roku 1999 je základní pro pochopení aktuálnosti slov, která Panna Maria pronesla před tolika lety. Avšak také další poselství ze srpna 1999 a z března 2000 mají obsah vrhající světlo na dějiny naší doby. Stojí proto za to uvést je celá.

4. ledna 1999

Dne 31. prosince v noci se budím v 23.30 hodin a Panna Maria mě vyzývá, abych vzal do rukou poselství, neboť mi říká: „Vezmi poselství z 12. dubna 1947, které jsem tě nechala napsat v roce 1960. Čti ho a to, co se tě nejvíce dotkne, pro vyznačení přepiš.“ Vstávám, beru poselství a čtu ho. Pět bodů se mě dotkne více než všechny jiné a ty přepisuji. Pak jdu opět spát.

Hle, 1. leden 1999. Ve tři hodiny mi zvoní budík a vstávám. Slyším Pannu Marii, která mi říká: „Napiš to, co ti řeknu.“ Není to vidění, ale slyším, že ke mně mluví vnitřně. Mluví se mnou s mateřskou láskou, plnou pozornosti a milosrdenství. Říká mi:

„Můj synu, znám tvou bolest, ale znám také tvou touhu po dobru a zápal vzhledem ke spáse duší. Spása přichází od Ježíše, mého Syna, Slova Otce, a nemění se ani co do formy, ani co do podstaty.“

„Pro vstoupení do milosti to chce křest a pro žití křtu je nutné poznání nauky pravdy spásy. A to se děje jen v Církvi založené mým Synem, která není slovem člověka nebo zřízením člověka, který zakládá nové náboženství, ale je Slovem Boha, Boha učiněného člověkem, aby přinesl lidem nauku spásy. Znovu to opakuji: zůstává navždy platné ono úsloví svatých – od apoštolů dodnes – kteří vždy učili, že »mimo Církev není spásy« a že mimo ni je obtížné žít a přijmout Trojediného Boha.“

„Nežijete s Otcem, který vás stvořil, a pro Syna Slovo, který vás spasil, a s Duchem Svatým, který vás formoval – než prostřednictvím Církve, jedné, svaté, římské, katolické a apoštolské, se všemi svátostmi a prostředky milosti.“

„Já, vaše Matka pro znovuzrození k milosti, vám říkám: věrte v Církev, milujte a žijte ji! Pamatuje na to, že Církev nemá vady, Církev nemá omyly, Církev nehřeší a nechybuje, protože je božská. Jsou to lidé na své lidské straně, kteří chybují.“⁽¹⁾

„Můj synu, čti znovu poselství, které jsem ti dala, a poznámky, které jsi učinil, a napiš první slova, která se týkají toho, k čemu by mělo dojít prostřednictvím lidí, a to i vyvolených pastýřů a vůdců stáda svatého Ovčince, Nebeského dvora na zemi.“

1. *Kde je láska? Jaké jsou plody lásky? Tvrdě, s tuhou kůží po všechna staletí; zvláště pastýři stáda, kteří nekonají svou povinnost. Do jejich duše příliš vstoupil svět, takže dávají pohoršení stádu a svádějí ho od cesty, pravdy a života.*⁽²⁾

„Rok, který nadchází, 1999, bude rokem úzkostí a bolestí, jako je vinou člověka znečištěna země a její prvky. Pama-

tuj, jak jsem ti řekla: »Věda popře Boha«, a to se nyní uskutečňuje. Tak moji synové znečistili pramen života duchovní duše.“

2. *Celá Církev podstoupí hroznou zkoušku, aby došlo k očištění od tělesnosti, která infiltrovala mezi její služebníky, zvláště mezi řády chudoby: zkoušku mravní, zkoušku duchovní, a to v čase označeném v nebeských knihách.*

„Toto zlo infiltruje do srdcí, zvláště do srdcí mých synů kněží. [Ti, kdo je vyznávají,] jsou nemnozí, ale bojovní, a dělají všechno pro to, aby zdiskreditovali tři základní body spásy, o kterých jsem ti již mluvila: Eucharistii, Neposkrvněnou a Svatost Otce,⁽³⁾ které jsou základem nauky spásy. Je zde jen povrchní zbožnost, hledící si pouze materiálních zájmů.“

„Hle, proč chybí láska, odvaha žít Krista, jak on učil apoštoly, a základ pravdy. Hle, proč [moji synové kněží] upadají, protože jsou v bahně pýchy. Myslí si, že jsou moudří a vědí všechno, ale nevědí nic, protože mluví o věcech, o kterých by měli mlčet, a nemluví o spáse duší.“

„Moji synáčkové, dospěli jste do mezní situace: mluvíte o všech náboženstvích a stádce to přijímá a rozprašuje se, protože vy pomlouváte nauku spásy duší. Kvůli tomu hynou! Avšak já jsem poslána Trojici, abych vám pomáhala spasit duše.“

(Pokračování)

Z italského originálu „*Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane*“
(Milano: Adriano Salani, 2016)
vybral a přeložil
fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Jak je patrné z těchto i následujících slov, Církev je bezhříšná, bezchybná a neomylná, chápeme-li ji objektivně – tak, jak je sama v sobě –, ale určitě to neplatí o Církvi chápané subjektivně, tj. z hlediska těch, kdo jsou jejími údy: zde je podle slov Pána Ježíše během jejího pozemského putování dobrá pšenice smíšena se zlým kroučkem. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Tato i následující slova napsaná kurzívou jsou tedy citacemi z prvního poselství Panny Marie od Zjevení z 12. dubna 1947. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Tedy papeže. [pozn. překl.]

Pondělí 20. 5. 2019

6:05 Klapka s ... (77. díl): Luborem Míkou **7:05** Hlubinami vesmíru s doc. Petrem Hadravou, 2. díl: Spektroskopie **7:50** Buon giorno s Františkem **8:45** V pohorách po horách (20. díl): Skalka – Hřeby – Brdy **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Dědek a jeho kreslený svět: Pravda o lži [P] **9:20** Hřiňovský kostelík na Islandu **9:55** Outdoor Films s Medou a Jiřím Přidalovými (79. díl): Jak aktivně prožít svůj život **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnan navěky! **13:20** Kalvária Nitrianské Pravno **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Cesta k andělům (22. díl): Otmar Oliva – výtvarník **15:20** V pohorách po horách (53. díl): Raxalpe – Rakousko **15:35** V souvislostech **16:00** Noční univerzita: Lucie Cincialová – Nemají víno **16:55** Děti Ventanas **17:20** Můj chrám: Kostel svatého Jana Nepomuckého ve Štěchovicích a Monika Klimentová **17:40** Víra do kapsy [P] **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý deň **18:30** O Mlsáčkovi (4. díl): Jak Kundaba s Puclíkem přejeli Mlsáčkovi očásek **18:45** Putování Modrou planetou: Island **19:25** Epydemye na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:50** Dědek a jeho kreslený svět: Pravda o lži **20:00** Milion hostií **21:05** Terra Santa News: 15. 5. 2019 **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** ARTBITR- Kulturní magazín (75. díl) **22:25** Jak potkávat svět (68. díl): S Janem Staňkem **23:55** Noční univerzita: Markéta Kutilová – Blízkovýchodní tragédie na vlastní oči **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 21. 5. 2019

6:05 Pod lampou **8:10** Vychovávejme se srdcem Dona Boska **8:35** V souvislostech **9:00** Živě s Noe [L] **9:25** Dědek a jeho kreslený svět: Hrdinové všedních dnů [P] **9:30** Zvěčněné šupolím **9:50** Muzikanti, hrajte [L] **10:20** Noční univerzita: Markéta Kutilová – Blízkovýchodní tragédie na vlastní oči **11:30** Živě s Noe: P. Pavel Dokládá, Národní pouť do Říma – k výročí svatořečení Anežky České [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách (20. díl): Skalka – Hřeby – Brdy **13:00** Víc než chrám: jednota různého **13:25** Silva Gabreta: Jak se rodí šumavský horský les **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Cesta k andělům (23. díl): Jiří Čepl – kněz motorkář **15:30** Mosambik – Cipriano **16:05** Kulatý stůl **17:40** BET LEChem – vnitřní domov (35. díl): Pavel Mráček – o Panně Marii Guadalupské **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** O Mlsáčkovi (5. díl): Mlsálek a nafukovací míč [P] **18:40** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý deň **18:45** Animované příběhy velikánů dějin: Jana z Arku (1412 – 1431) **19:15** Kouzlo štipkých varhan **19:30** Zpravodajské Noeviny: 21. 5. 2019 [P] **19:50** Dědek a jeho kreslený svět: Hrdinové všedních dnů **20:00** Výpravy do divočiny: Do džungle Filipín [L] **21:05** Řeckokatolický magazín (202. díl) [P] **21:20** Hraj, skákej, křič, ale hlavně konej dobro **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Zpravodajské Noeviny: 21. 5. 2019 **22:30** Cvrlikání (68. díl): Pětník **23:40** Světlo pro Evropu (9. díl): Patnáct let Slovenské republiky v EU **23:50** Chléb náš vezdejší **0:05** Terra Santa News: 15. 5. 2019 **0:25** Stíny nad Libavou **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 22. 5. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 21. 5. 2019 **6:25** Klapka s ... (78. díl): Petrem a Věrou Bergerovými **7:30** Zapomenutá generace **7:50** Noční univerzita: Lucie Cincialová – Nemají víno **8:40** Víra do kapsy **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Dědek a jeho kreslený svět: Respekt nade vše **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:40** Ut intelligam corde – Porozumět srdcem **11:05** Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Milion hostií

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

- Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

14:00 Živě s Noe [L] **14:30** Cesta k andělům (24. díl): Mikuláš a Martin Kroupovi – novináři **15:35** Zpravodajské Noeviny: 21. 5. 2019 **16:00** Můj chrám: Kostel svatého Jana Nepomuckého ve Štěchovicích a Monika Klimentová **16:20** Přijďte večer k nám ...: Z hotelu Olšanka v Praze **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** O Mlsáčkovi (6. díl): Jak Mlsáčka bolely zuby **18:40** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý deň **18:45** S NOACHem po Izraeli **19:15** Jezuitské redukce v Paraguayi **19:30** Terra Santa News: 22. 5. 2019 [P] **19:50** Dědek a jeho kreslený svět: Respekt nade vše **20:00** Adorace [L] **21:10** BET LEChem – vnitřní domov (23. díl): Jana Sieberová – domácí hospicová péče **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Noční univerzita: Roman Joch – Pařížská výzva **23:00** Generální audience Svatého otce [P] **23:30** Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnan navěky! **0:05** Verbuňk, příběh na celý život **0:20** Jak si mě našel Antonín z Padovy **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 23. 5. 2019

6:05 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (146. díl): Gaudeamus VŠE...sedmdesát let na scéně **7:40** Terra Santa News: 22. 5. 2019 **8:00** Mezi pražci (77. díl): Květen 2019 **8:45** Světlo pro Evropu (9. díl): Patnáct let Slovenské republiky v EU **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Dědek a jeho kreslený svět: Óda na radost [P] **9:20** Křesťané na Arabském poloostrově **9:55** Kulatý stůl **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Víra v pravdu **12:35** Animovat znamená vdechnout život **12:50** V pohorách po horách (20. díl): Skalka – Hřeby – Brdy **13:00** Cesta k andělům (25. díl): Martin Petiška – spisovatel **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro vita mundi: biskup Karel Otčenášek **15:25** Hudba pod Rozsutcom **15:35** Generální audience Svatého otce **16:00** Zpravodajské Noeviny: 21. 5. 2019 **16:25** Živě s Noe [P] **16:55** Mše svatá za dílo Charity z Vatikánu [L] **18:15** Řeckokatolický magazín (202. díl) **18:30** O Mlsáčkovi (7. díl): Jak Mlsálek s Vinnouem a Old Shatterhandem lovili medvěda **18:40** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý deň **18:50** Vagabund na kolenou **19:00** Večeře u Slováků: 6. neděle velikonoční [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 23. 5. 2019 [P] **19:50** Dědek a jeho kreslený svět: Óda na radost **20:00** Letem jazzem (2. díl) [L] **21:05** Chlapi na hoře **21:30** Živě s Noe **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 23. 5. 2019 **0:30** Bosna – Srdce pro bezmocné **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 24. 5. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 23. 5. 2019 **6:25** Můj chrám: Kostel svatého Jana Nepomuckého ve Štěchovicích a Monika Klimentová **6:45** Noční univerzita: Roman Joch – Pařížská výzva **7:40** O starých Starých Hamrech **8:25** Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnan navěky! **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Dědek a jeho kreslený svět: Pokora víc než odvaha [P] **9:25** Milion hostií **10:30** Návrat orla skalního do české přírody **11:00** V pohorách po horách (38. díl): Zemská brána – Orlické hory **11:10** ARTBITR – Kulturní magazín (75. díl) **11:30** Živě s Noe: Noc kostelů [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L]

12:50 Dopisy z rovníku **13:30** Epydemye na Mohelnickém dostavníku 2012 **14:00** Živě s Noe: Noc kostelů [L] **14:30** Cesta k andělům (26. díl): Zbigniew Czendlik – polský kněz **15:25** Putování Modrou planetou: Island **16:10** Zpravodajské Noeviny: 23. 5. 2019 **16:35** To pravé srdce Evropy **16:50** Výpravy do divočiny: Do džungle Filipín **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** O Mlsáčkovi (8. díl): Jak začal Mlsálek trénovat na zimní olympiádu **18:40** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý deň **18:45** Sakartvelo: Země pod Kavkazem **19:40** V pohorách po horách (20. díl): Skalka – Hřeby – Brdy **19:50** Dědek a jeho kreslený svět: Pokora víc než odvaha **20:00** Kulatý stůl: Ekologie [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Večeře u Slováků: 6. neděle velikonoční **22:30** Cvrlikání (68. díl): Pětník **23:45** Biblická studna **0:45** Vezmi a čti: Duben 2019 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 25. 5. 2019

6:05 Klapka s ... (79. díl): Danuší a Pavlem Kubátovými **7:10** Muzikanti, hrajte **7:40** Zpravodajské Noeviny: 23. 5. 2019 **8:05** Proměny Oščadnice **8:50** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý deň **8:55** Animované příběhy velikánů dějin: Jana z Arku (1412–1431) **9:30** Dědek a jeho kreslený svět: Co nám říká erotika [P] **9:35** Zahájení festivalu UNITED 2018 **11:45** Víra do kapsy **12:00** Regina Coeli [P] **12:05** Pod lampou **14:05** Terra Santa News: 22. 5. 2019 **14:25** Letem jazzem (2. díl) **15:30** Večeře u Slováků: 6. neděle velikonoční **16:00** Zpívá celá dědina: Dolní Bojanovice [P] **17:30** Mariánské korunovace v dějinách **18:00** Příběhy odvahy a víry: Otec a syn (12. díl): A Bůh řekl Abrahámovi... **18:25** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý deň **18:30** O Mlsáčkovi (8. díl): Jak začal Mlsálek trénovat na zimní olympiádu **18:45** Egypt – unesené nevěsty **19:15** Světlo pro Evropu (10. díl): Volby aktuálně [P] **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Dědek a jeho kreslený svět: Co nám říká erotika **20:00** Outdoor Films s Richardem Štěpánkem (80. díl): Vzdát můžeš zítra [P] **21:35** O kom, o čem: Vlastimila Češková **22:05** Živě s Noe: Týden v kostce [P] **23:15** Noční univerzita: Lucie Cincialová – Nemají víno **0:10** Epydemye na Mohelnickém dostavníku 2012 **0:35** V pohorách po horách (56. díl): Prachovské skály – Český ráj **0:45** Chceme se vrátit domů **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 26. 5. 2019

6:05 Putování Modrou planetou: Island **6:45** Chceme se vrátit domů **7:05** Letem jazzem (2. díl) **8:10** Vandrovali hudci **8:25** Večeře u Slováků: 6. neděle velikonoční **8:55** Dědek a jeho kreslený svět: Nebezpečné vzpomínky [P] **9:00** Křižovatka v Příchovicích **10:00** Mše svatá: Příchovice [L] **11:15** Víra do kapsy **11:30** V pohorách po horách (53. díl): Raxalpe – Rakousko **11:40** ARTBITR – Kulturní magazín (75. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Světlo pro Evropu (10. díl): Volby aktuálně **12:50** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **13:35** Muzikanti, hrajte **14:05** Outdoor Films s Richardem Štěpánkem (80. díl): Vzdát můžeš zítra **15:40** Misionáři chudých **16:00** Živě s Noe: Týden v kostce **17:05** Mezi pražci (77. díl): Květen 2019 **17:55** Sedmihlásky (125. díl): Vrtěné – Pásló dívka páva, Keď sem išel kolem panskej zahrady **18:00** Hermie a Stanley na táboře **18:30** Animované příběhy velikánů dějin: Křtůf Kolombus (1451–1506) **19:05** Má vlast: Sv. Kopeček u Olomouce **19:50** Dědek a jeho kreslený svět: Nebezpečné vzpomínky **20:00** Pro větší slávu: Skutečný příběh Kristiady **22:35** V souvislostech **23:00** Výpravy do divočiny: Do džungle Filipín **0:05** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 20. 5. o 22:00 hod.:
Živé píšťaly (dokument)

Tak ako píšťaly organa zaznievajú v harmonickom súzvuku, tak aj ľudia naladení na Krista šíria okolo seba pokoj a porozumenie. Aj v Ordinariáte ozbrojených síl sú ľudia, ktorí pod vplyvom viery v Boha dobre zvládajú rodinný či profesionálny život.

Utorok 21. 5. o 17:00 hod.: Viera do vrecka

Život so sebou prináša rozličné témy a otázky, najmä tie bežné. Dokážeme o nich rozmýšľať aj hlbšie, z pohľadu viery? Názory a príklady zo života budeme hľadať s odborníkmi i s tými, ktorých sa to priamo týka. Túto reláciu vám každý mesiac prinášajú Saleziáni dona Bosca.

Streda 22. 5. o 16:15 hod.:
Fatimské posolstvo (Štvrté zjavenie Panny Márie)

Miniséria spoločnosti EWTN o Fatimskom posolstve. Sto rokov nasledujúcich po fatimských zjaveniach môžeme označiť za storočie kresťanských mučeníkov, keďže kresťanstvo čelilo najhoršiemu prenasledovaniu od čias Rímskej ríše.

Štvrtok 23. 5. o 21:10 hod.: Hudobné pódium

Hymnusa a nápevy vyznievajúce z úst zboru seminaristov Gréckokatolíckej bohosloveckej akadémie v Užhorode v starobylých priestoroch Horjanskej rotundy na Zakarpatskej Ukrajine.

Piatok 24. 5. o 17:30 hod.:
Moja misia magazín

O nedostatku pitnej vody, iných základných artiklov, ale aj o problémoch, ktorým čelí nielen Keňa, ale i ostatné krajiny východnej Afriky, sa porozprávame s Jozefom Magdom.

Sobota 25. 5. o 20:30 hod.:
Súduh Don Camillo (5/5)

Dedinka Brescello, kde je Peppone starostom a Don Camillo farárom, sa chce družobne spojiť s ruským mestečkom. Don Camillo je však proti a rozhodne sa voči tomu postaviť za každú cenu.

Nedeľa 26. 5. o 11:00 hod.:
Svätá omša z Kysuckého Nového Mesta

Priamy prenos z víťaznej farnosti súťaže SAFI.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
18. – 25. KVĚTNA 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 19. 5.		PO 20. 5.		ÚT 21. 5.		ST 22. 5.		ČT 23. 5.		PÁ 24. 5.		SO 25. 5.	
Antifona	518	582	1722	1941	518	582	518	582	518	582	518	582	518	582
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	518	582	1723	1941	518	582	518	582	518	582	518	582	518	582
Antifony	587	660	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	587	661	1724	1942	594	669	598	672	601	676	604	679	607	683
Antifona k Zach. kantiku	588	661	1320	1534	595	669	598	673	601	676	604	680	607	683
Prosby	588	661	1724	1943	595	669	598	673	601	676	604	680	607	683
Závěrečná modlitba	588	662	1320	1534	595	1536	599	1536	602	677	605	680	1373	1537
Modlitba během dne:														
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	589	662	592	666	596	670	599	674	602	677	605	681	608	684
Závěrečná modlitba	588	662	592	666	595	670	599	673	602	677	605	680	608	684
Nešpory:														
SO 18. 5.														
Hymnus	517	581	517	581	1727	1946	517	581	517	581	517	581	517	581
Antifony	585	659	590	663	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	586	659	590	664	1730	1949	596	671	600	675	603	678	606	682
Ant. ke kant. P. M.	586	660	590	664	1320	1535	597	671	600	675	603	679	606	682
Prosby	586	660	590	664	1731	1950	597	672	600	675	603	679	606	682
Záv. modlitba	588	662	588	662	1320	1534	595	1536	599	1536	602	677	605	680
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení
Neděle 19. 5. – 5. neděle velikonoční

1. čt.: Sk 14,21b–27
 Ž 145(144),8–9.10–11.12–13ab
 Odp.: srov. 1 (*Budu velebit tvé jméno, můj Bože, králi.*)
 Nebo: *Aleluja.*
 2. čt.: Zj 21,1–5a
 Ev.: Jan 13,31–33a.34–35

Pondělí 20. 5. – nezávazná památka

sv. Klementa Marie Hofbauera nebo sv. Bernardina Sienského (na Moravě: památka sv. Klementa Marie Hofbauera)
 1. čt.: Sk 14,5–18
 Ž 115(113B),1–2.3–4.15–16
 Odp.: 1 (*Nikoli nám, Hospodine, ale svému jménu zjednej slávu.*)
 Nebo: *Aleluja.*
 Ev.: Jan 14,21–26

Úterý 21. 5. – nezávazná památka

sv. Kryštofa Magallanese a druhů (v brněnské diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)
 1. čt.: Sk 14,19–28
 Ž 145(144),10–11.12–13ab.21
 Odp.: srov. 12a (*At tvoji zbožní, Hospodine, vypravují o slávě tvé vznešené říše.*)
 Nebo: *Aleluja.*
 Ev.: Jan 14,27–31a

Středa 22. 5. – nezávazná památka

sv. Rity z Cascie
 1. čt.: Sk 15,1–6
 Ž 122(121),1–2.3–4a.4b–5
 Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)
 Nebo: *Aleluja.*
 Ev.: Jan 15,1–8

Čtvrtek 23. 5. – ferie

1. čt.: Sk 15,7–21
 Ž 96(95),1–2a.2b–3.10
 Odp.: 3 (*Vypravujte mezi všemi národy o Hospodinových dívech.*)
 Nebo: *Aleluja.*
 Ev.: Jan 15,9–11

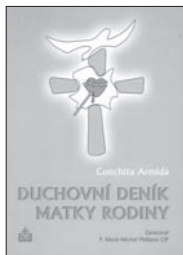
Pátek 24. 5. – ferie

1. čt.: Sk 15,22–31
 Ž 57(56),8–9.10–12
 Odp.: 10a (*Budu tě chválit mezi národy, Pane!*)
 Nebo: *Aleluja.*
 Ev.: Jan 15,12–17

Sobota 25. 5. – nezávazná

památka sv. Bedy Ctihodného nebo sv. Řehore VII. nebo sv. Marie Magdalény de' Pazzi
 1. čt.: Sk 16,1–10
 Ž 100(99),1–2.3.5
 Odp.: 1 (*Plešete Hospodinu, všechny země.*)
 Nebo: *Aleluja.*
 Ev.: Jan 15,18–21

KNIHY NOVĚ BLAHOSLAVENÉ MYSTIČKY

DUCHOVNÍ DENÍK MATKY RODINY
Conchita Cabrera de Armida • Zpracoval P. Marie-Michel Philipon OP • Přeložil PhDr. Lubomír Štula

Deník velké mexické mystičky přelomu 19. a 20. století, který zpracoval dominikánský spirituální teolog Marie-Michel Philipon. Božský Spasitel Conchitě zjevoval nejvyšší pravdy víry způsobem, který udivuje svou prostotou a přístupností, především pak bezprostřední vazbou na každodenní, hluboce opravdový a důsledně duchovní život každého křesťana. Blahoslavená Conchita Armida byla celým svým životem plně ponořena do vůle Boží – a to jako manželka, matka devíti dětí, nakonec třicet let jako vdova, která kromě manžela pochovala i pět ze svých dětí. Dokazuje nám, že mystický život a nejvyšší stupeň duchovního života a svatosti není vyhrazen jen zasvěceným osobám, ale je to povolání pro každého, kdo přijal křest skrze Ducha Svatého. První vydání knihy vyšlo s finanční podporou Mariánského kněžského hnutí.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Brož., A5, 272 stran + 8 stran fotografií, 139 Kč*

PÁN JEŽÍŠ O SVÝCH KNĚŽÍCH

Conchita Cabrera de Armida • Z italského přeložil PhDr. Lubomír Štula

Knihy obsahuje duchovní vize mexické mystičky bl. Conchity de Armidy, ve kterých se Ježíš obrací ke svým kněžím. Jak říká kardinál D. Castrillón Hoyos, někdejší prefekt Kongregace pro klérus, jsou tyto vize v harmonickém souladu

s tradiční katolickou naukou o kněžství, pomáhají prohlubovat tajemství kněžského života a především uvádí do meditace o přetvoření kněze v Krista. Skrze bl. Conchitu jsou kněží pozváni, aby se vrátili do „mateřského lůna“ eucharistického večerádku a spolu s Pannou Marií žili ve světle přítomnosti a velekněžské moci Krista Vykupitele, který přetváří srdce toho, kdo se mu bezvýhradně odevzdá. Čtenáři týdeníku *Světlo* měli možnost seznámit se s většinou textů v četbě na pokračování.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Brož., A5, 390 stran, 298 Kč*

JÁ JSEM • 31 EUCHARISTICKÝCH ADORACÍ

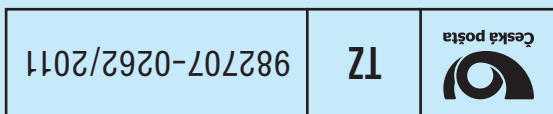
Conchita Cabrera de Armida • Z italského přeložil PhDr. Lubomír Štula

Pán Ježíš nás ujistil, že bude uprostřed nás až do konce světa (Mt 28,12). Pradávný slib Božího Syna je stále aktuální. Ježíš je dále ustavičně přítomen mezi námi v Eucharistii, v přítomnosti reálné a mystické, která nás přetváří k jeho obrazu, v přítomnosti, která k nám promlouvá, prokazuje nám dobro, pomáhá nám a posiluje nás pro obtížnou pouť životem. Někteří křesťané zakoušejí tuto přítomnost zvláštním způsobem, naslouchají Ježíšovu hlasu, vštěpují do své vůle jeho způsob jednání. To zakusila také bl. Conchita Concepción Cabrera de Armida. Sděluje nám svoje zanícené rozhovory s eucharistickým Ježíšem a touhy svého srdce, které bylo učenlivé k přáním Božského Srdce.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 128 stran, 124 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

**Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1**

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bídy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Registrací značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.